

בתי המשפט

ב"ש 010868/08	בית משפט השלום ירושלים
תאריך: 16/04/2008	לפני: כב' השופט אברהם רובין

בעניין: מדינת ישראל **המבקשת**

ע"י ב"כ עו"ד ורד ביבי

נ ג ד

המשיב

עג"ג'

ע"י ב"כ עו"ד דניאלה קדרי

**נוכחים: ב"כ המבקשת עו"ד רבית קרן
המשיב וב"כ עו"ד דניאלה קדרי
מתורגמן**

להחלטה בעליון (2008-06-29): בשפ 4343/08 עג"ג' נ' מדינת ישראל שופטים: ס' ג'ובראן עו"ד: יאיר חמודות, דניאלה קדרי
להחלטה במחוזי (2008-05-01): בש 4506/08 עג"ג' נ' מדינת ישראל שופטים: יוסף שפירא עו"ד: דניאלה קדרי, יצחק חנוך

חקיקה שאוזכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977](#)

[פקודת הראיות \[נוסח חדש\], תשל"א-1971](#)

החלטה

1. זוהי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

2. נגד המשיב, תושב שטחים, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב וקבלת רכב וחלקי רכב שהושגו בעבירה. על פי הנטען בכתב האישום, וכפי שעולה מחומר החקירה, התעורר חשד לפיו המשיב מחזיק בכלי רכב וחלקי כלי רכב גנובים בשני אתרים באיזור בתוניא שברמאללה. כיוון שכך פשטו המשטרה והצבא בכוחות גדולים על שני האתרים האמורים בליל 25.3.08. לפי הנטען בשני האתרים גם יחד נמצאו שישים ושישה כלי רכב וחלקי כלי רכב גנובים כמפורט בכתב האישום. כמו כן, עצרה המשטרה את המשיב והביאה אותו אל תוך שטח המדינה.

3. בפי ב"כ המשיב טענות מקדמיות לפיהן אין לבית משפט זה סמכות לדון בעבירות המיוחסות למשיב כיוון שהן בוצעו מחוץ לשטח המדינה. כמו כן, טוענת ב"כ המשיב להגנה מן הצדק כיוון שלטענתה מעצר המשיב הוארך בשלב הצהרת התובע ראשית בבית משפט השלום בתל-אביב ולאחר מכן בבית הדין הצבאי. ב"כ המשיב טוענת כי הפניה לבית הדין הצבאי נעשתה כ"תרגיל" של המבקשת במטרה להשיג עוד יום מעצר שאותו לא קבלה המבקשת בהחלטת בית משפט השלום. לגופו של עניין טוענת ב"כ המשיב כי אין ראיות לכאורה וכי אין עילת מעצר, ולפיכך היא עותרת לשחרור מרשה בתנאים שיקבע בית המשפט. להלן אדון בטענות ב"כ המשיב כסדרן.

4. **הסמכות**

אין חולק כי העבירות שמיוחסות למשיב בוצעו בשטחי A של הרשות הפלסטינית ולפיכך מדובר ב"עבירות חוץ" כהגדרתן בסעיף 7 (ב) [לחוק העונשין](#), התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"). ויובהר, כי מאחר והמשיב הינו תושב הרשות הפלסטינית שאיננו ישראלי, הרי שלא חלה בענייננו הוראת תקנה 2 לתקנות שעת חירום (השטחים המוחזקים על ידי צבא הגנה לישראל - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967 (ראו - תקנת משנה 2 (ג)). ואולם, המבקשת טוענת כי לבית משפט זה סמכות לדון בעבירות המיוחסות למשיב מכוח סעיף 13 (א) (4) [לחוק העונשין](#). המבקשת אף הגישה אישורים מאת המשנה לפרקליט המדינה לפיהם בתוקף הסמכות שהואצלה לו מאת היועץ המשפטי לממשלה הוא מאשר את הגשת כתב האישום, כנדרש לפי סעיף 9 (ב) [לחוק העונשין](#). המבקשת טוענת כי סעיף 13 (א) (4) חל בענייננו מפני שהעבירות המיוחסות למשיב, בהיקף המיוחס לו, הן עבירות הפוגעות בכלכלת המדינה. טענה זו מקובלת עלי. בפרשה אחת שהובאה בפני בית המשפט המחוזי ציינה כב' השופטת מזרחי כי היקפה המשמעותי של בעיית גניבת הרכב הוא מן המפורסמות ואינו דורש ראיה. הטיפול בבעיית גניבת הרכב דורש משאבים רבים ומכאן הנזק למדינה אשר

מקים את תחולת דיני העונשין על עבירות אלו בהתאם לסעיף 13 (א) (4) לחוק (ב"ש [\(מחוזי י-ם\) 7196/06 מדינת ישראל נ. דעאס חג'זי](#), ובאותה רוח פסק גם כב' השופט כהן מבית המשפט המחוזי בנצרת (ת.פ. 1091/02 [בילאל כחול נ. מדינת ישראל](#) פורסמו באתר נבו). פסיקה זו מקובלת עלי, בכל הכבוד הראוי, והיא יפה גם לענייננו.

5. הגנה מן הצדק

טענה זו נטענה כבר בשלב קליטת הבי"ש ביום 10.4.08 והיא נדחתה על ידי כבר אז. כאמור בהחלטתי, במישור הפורמלי לא היה מצב שבו בזמן מסויים הוחזק המשיב במעצר ללא צו תקף של בית משפט או של בית דין מוסמך. אכן הפניה שנעשתה לבית הדין הצבאי לאחר שניתנה החלטת בית משפט השלום והחזרה לבית משפט השלום עם הגשת הבי"ש מעוררת תמיהה, ברם את השאלה האם תמיהה זו צריכה להקים הגנה מן הצדק ראוי להשאיר לשלב המשפט, שאז יתבררו כל העובדות בהקשר זה. להשלמת התמונה יצויין כי גם אם היה פגם בהליכי המעצר אין להסיק מכך באופן אוטומטי כי דין המשיב להשתחרר, ובית המשפט מוסמך להאריך מעצרו של נאשם גם אם בשלב מוקדם נפל פגם בהליכים.

6. ראיות לכאורה

ב"כ המשיב טענה כי אין ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לאתרים בהם נתפסו הרכבים, אין הוכחה שהוא אותו אבו צ'רלי שהוזכר על ידי חלק מהנחקרים, ואין הוכחה שהמשיב ידע כי הרכבים גנובים. טענות אלה אינן מקובלות עלי כפי שיוסבר להלן.

7. מחומר החקירה עולה כי הרכבים הגניבים אותרו בשני אתרים שאינם צמודים זה לזה. לצורך הנוחות יכונה אתר אחד בשם "מתחם ההאנגר" והשני בשם "מתחם הקרוואן". בשני המתחמים אותרה כמות גדולה מאוד של כלי רכב וחלקי רכב גנובים כנלמד מהתמונות המצויות בתיק החקירה. במתחם הקרוואן, שכולל חוץ מהקרוואן גם חצר ומספר מחסנים בקומת הקרקע של מבנה בן שש קומות, נתפס שומר בשם חליל אלפרוד. בחקירתו מיום 25.3.08 נשאל השומר מי בעל המקום והוא נקב בשם המשיב ובכינויו:

"אבו צארלי בעל המקום. שמו המלא _____, הוא שייך למשפחה של עג'ג'"

(ש' 9 להודעה).

בהמשך החקירה נשאל השומר מה מספר הטלפון של אותו אבו צ'רלי והוא מסר מספר טלפון שלאחר מכן המשיב עצמו הודה כי הוא מספר הטלפון שלו (עדות המשיב מיום 28.3.08 ש' 18). בהודעתו מיום 25.3.08 אף הודה המשיב בחצי פה כי הוא העסיק את השומר חליל בשמירה על חלקי הרכבים (ש' 31-37), והוא גם הודה כי חלקי הרכב שנמצאו במקום בו ישן חליל - אתר הקראוון - שייכים לו (ש' 42-43).
לכל האמור יש להוסיף כי בתוך הקרוואן נמצאו גם מסמכים אשר המשיב הודה כי הם שייכים לו, ומחוץ לקרוואן נמצא שלט עם שמו של המשיב.

8. במתחם ההאנגר נתפס שומר בשם _____ שללדה. שומר זה הכחיש בחקירתו כי המתחם שייך למשיב ולטענתו הוא שייך לאחד בשם עאדל עגי'י. ואולם, בתיק החקירה מצוי מזכר של הקצין עוז סורוקה (סומן נד'), אשר מציין כי הוא שוחח עם השומר בשטח וזה מסר לו כי המתחם שייך ל"_____ אבו עגי'י אבו צ'רלי". (וכן ראו את המזכר של השוטר אוראל עוקשי שסומן כט'). בנוסף לעדותו של שללדה קיימת ראייה נוספת לקשר שקיים בין שני המתחמים, בכך שבמתחם האחד נמצאה לוחית זיהוי של רכב מסוג מיצובישי (פריט 25 בכתב האישום), ואילו באתר האחר נמצאה שלדת אותו הרכב (פריט 64 לכתב האישום).

9. אכן, בחקירתו סיפק המשיב הסברים כאלו ואחרים למסמכים שנתפסו ולראיות האחרות שהוצגו לו להוכחת הקשר שלו עם שני המתחמים, ברם ההסברים אינם שומטים על פני הדברים את הקרקע מתחת לראיות האמורות, ומכאן שההכרעה הסופית בין הראיות לבין הסברי המשיב תיפול בעת המשפט ולא עתה. הוא הדין בעובדה שהשומר אלפרוך, שבעניינו נגבתה עדות מוקדמת, הכחיש את שאמר במשטרה כמצוטט לעיל; משעה שבית המשפט ששמע את העדות המוקדמת השאיר פתח להגשת האמרה שנגבתה במשטרה כראיה מכוח סעיף 10 א' [לפקודת הראיות](#) [נוסח חדש], התשל"א-1971, הרי שלאמרה זו יש פוטנציאל הרשעתי ומכאן שהיא יכולה לשמש כראיה לכאורה (ראו - פרוטוקול גביית העדות בבית המשפט המחוזי עמ' 12 ש' 17 ואילך).

10. אשר לכינוי אבו צ'רלי; בתיק החקירה מצויות ראיות למכביר המלמדות כי זה כינויו של המשיב. ראשית, המשיב עצמו מודה כי כך הוא כונה בעבר (הודעת המשיב מיום 30.3.08 ש' 7-8). שנית, במכשיר טלפון סלולארי שנתפס אצל אשת המשיב נמצא מספר

הטלפון של המשיב תחת הכותרת אבו צ'רלי (שם, בשי 5-6). שלישית, בעימות שנערך בין המשיב לחשוד אחר בשם משה, ביום 31.3.08, העיד אותו משה כי המשיב הוא אבו צ'רלי. וחמישית - בתיק עם בגדים שמסרה ב"כ המשיב לחוקרים כדי להעבירו למשיב נרשם: "אבו שארלי - _____ דאוד". ובאשר לטענת המשיב לפיה הוא לא ידע כלל כי מדובר בכלי רכב גנובים; טענה זו נסתרת בהודעת המשיב מיום 25.3.08 בשי 45 שם הוא מציין כי:

"לא כל החלקים גנובים. יתכן שיש פחות מעשרה רכבים שהם גנובים, אני קניתי אותם מהרשות. אני ידעתי שהם גנובים".

11. לאור כל האמור לעיל נחה דעתי כי יש ראיות לכאורה להוכחת יסודות העבירות המיוחסות למשיב. אכן, כפי שצינתי לעיל יש גם עדויות שאינן מסבכות את המשיב, ויש גם הסברים שהוא נתן ויכולים להביא לזיכוי או בית המשפט יתן בהם אמון, ברם לא זו השעה להכריע בין הגרסאות ודי בשלב זה בכך שיש בתיק החקירה ראיות שיש להן פוטנציאל להביא להרשעת המשיב.

12. עילת מעצר

העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות רכוש, ברם בשל היקפן הגדול הן מקימות עילת מעצר בשל מסוכנות המשיב לבטחון רכושו של הציבור. (ראו - [בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ. מדינת ישראל](#); [בש"פ 2819/00 ג'בארה נ. מדינת ישראל](#); ב"ש (מחוזי י-ם) 4399/08 הימוני שאהר נ. מדינת ישראל - פורסמו באתר נבו). החזקת רכוש גנוב בהיקף כה גדול מעידה על נחישות, תחכום ואף הסתייעות באחרים לצורך ביצוע העבירות, ומכאן המסוכנות הנלמדת ממעשיו של המשיב. כמו כן, המסוכנות נלמדת גם מעברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות בעבירות בטחון ובשש עבירות של מסחר ברכב או חלקי חילוף גנובים. בנוסף לעילת המעצר בשל מסוכנות קמה בענייננו גם עילה של חשש להימלטות מאחר והמשיב הוא תושב שטחים. ב"כ המשיב טענה כי למדינת ישראל יש שליטה אפקטיבית מסויימת באזור רמאללה, שהרי עובדה היא כי המשיב נתפס שם, ברם ברור שמדובר במבצע מסובך ומורכב שלא ניתן לבצע בכל יום, ומכאן החשש שאם המשיב ימלט לשטחים לא ניתן יהיה להביאו למשפט. חשש ההימלטות רק גובר בשים לב לעונש הצפוי למשיב אם יורשע בעבירות המיוחסות לו, עונש שיש בו תמריץ להמלט גם במחיר של חילוט הערבויות.

13. חלופת מעצר

לנוכח השילוב של המסוכנות הגלומה במשיב והחשש הכבד להימלטות מאימת הדין, אני סבור שחלופת מעצר לא תהיה יעילה במקרה דנן, מה גם שחלופה קונקרטיית כלשהי לא הוצעה.

14. אשר על כן אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום י"א בניסן, תשס"ח (16 באפריל 2008) במעמד הצדדים

אברהם רובין 10868/08-54678313

אברהם רובין, שופט

10868/08בש 130 גלית טובינה

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה